

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.58/2025/10.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. szeptember 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2025. április 3. napján kihirdetett 5.B.34/2023/61. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt1 I. r. vádlott terhére rótt cselekmény törvényhelye helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 7 (hét) évre, Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltást 7 (hét) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2025. április 2. napján kihirdetett 5.B.34/2023/61. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés II. fordulat és (3) bekezdés] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés], Terhelt2 II. r. vádlottat kábítószer-birtoklásának büntetében [Btk.178.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés b) pont]. Ezért I. r. vádlottat – halmazati büntetésül 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocséthatóak feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és az eljárásban eddig felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, súlyosítás, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése érdekében, a vádlottak és védőik elsődlegesen hatályon kívül helyezés, másodlagosan részbeni felmentés, harmadlagosan a büntetések enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] Az I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a törvényszék a bizonyítékok értékelése során téves jogkövetkeztetésre jutott, amikor védence felelősségét megállapította a kábítószer-kereskedelemmel

kapcsolatosan. E körben a II. r. vádlottal kapcsolatban felvett bizonyítás kapcsán sérelmezte a helyszíni tárgyalás tartására vonatkozó indítvány elutasítását, mely álláspontja szerint azt

eredményezte, nem lehetett kétséget kizáróan igazolni azt, hogy a kábítószer tartalmazó zacskó valóban ott került-e feltalálásra, ahol a II.r. terhelt elfogásra került és azt sem sikerült tisztázni a rendőrség által a feltalálás helyszínén le nem folytatott szemle hiányában, hogy hogyan került feltalálásra a kábítószer tartalmazó zacskó. Hivatkozott arra is, hogy a II.r. terhelt kihallgatására úgy került sor védő nélkül, hogy a védő kirendelését a nyomozó hatóság elmulasztotta. Álláspontja szerint a II. r. terhelt kihallgatáskori egészségi állapotával, vércukorszintjével kapcsolatos bizonyítás lefolytatását követően tévesen jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy a II. r. terhelt megfelelő egészségi állapotban volt, azaz kihallgatására aggálytalanul sor kerülhetett. Felhozta azt is, hogy a törvényszék nem értékelte minden vonatkozásában megfelelően a rendőr tanúk vallomását, hiszen a vallomásaikban a II. r. vádlott étkezésével kapcsolatosan felmerülő ellentmondásokat nem oldotta fel. A védence vonatkozásában értékelt büntetéskiszabási körülmények kapcsán hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy védencét az eljárás elhúzódása miatt semmilyen felelősség nem terheli, már hosszabb ideje áll szabadságvesztés hatálya alatt.

[4] Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan védence kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában történő felmentését, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta azzal, hogy egyben kérte a súlyosbításra bejelentett fellebbezés elutasítását is.

[5] A II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában sérelmezte az ítéleti tényállás szerint a védence által az elfogása előtt eldobott kábítószer tartalmazó csomag feltalálásakor a helyszíni szemle tartásának elmaradását, a védence cukorbetegsége folytán a gyanúsított kihallgatható állapotára vonatkozóan igazságügyi orvosszakértői vizsgálatnak az elmaradását, továbbá a védence gyanúsított kihallgatása során a védelem hiányát. Részletesen hivatkozva egyes jogszabályhelyekre és bemutatva az ítélet indokolásának egyes bekezdéseit, vitatta a bizonyítás részbeni eredményét, védence vallomásai beszerzésének törvényességét, az egyes adatokból levont következtetést. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság eljárásának megismétlését, másodlagosan bizonyítás felvételét szakértő kirendelésével a II. r. vádlott gyanúsított kihallgatáskori egészségi állapotával kapcsolatban, helyszíni szemle tartását a tasak útjának felderítése tárgyában, harmadlagosan enyhébb, alsó határhoz közelítő börtön fokozatú, végrehajtásban felfüggesztett büntetés kiszabását indítványozta.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.110/2025/1-I. szám alatti átiratában az ügyész által a vádlottak terhére, a velük szemben kiszabott büntetések súlyosítása végett bejelentett fellebbezést fenntartotta, a vádlottak és védőik által bejelentett jogorvoslati kérelmeket nem tartotta alaposnak.

[7] Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (2) és (10) bekezdései alapján teljes körű. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék a büntetőeljárás szabályok megtartásával folytatta le az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítást, melynek során különös figyelemmel járt el az 1. tényállási pont lényeges tényeinek vizsgálata és az azokat megalapozó bizonyítékok beszerzése során. Álláspontja szerint a törvényszék a tényállást a bizonyítékok helyes mérlegelésével, tényből tényre való logikus következtetésekkel

állapította meg, és indokolási kötelezettségét teljesítve számot adott arról, hogy a vádlotti védekezéssel szemben miért az ítéletében rögzített tényeket alátámasztó egyéb bizonyítékokat fogadta el hitelesnek, valamint helytállónak találta azon megállapítás is, hogy a II. r. vádlott nyomozati vallomásainak rögzítésére törvényesen került sor. Megítélése szerint a tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban a 2. pont alatti tényállásrészbe nem tartozónak találta a másik, jogerősen lezárt büntetőügy tényállási elemeit. Az irányadó tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítését törvényesnek találta.

[8] A vádlottakkal szemben kirótt szankciókat eltúlzottan enyhéknek, az elérni kívánt büntetési célok megvalósítására alkalmatlannak tartotta. Álláspontja szerint a törvényszék a büntetések kiszabása során nem megfelelően tárta fel és értékelte az irányadó bünteteskiszabási körülményeket, így az időmúlást, a fogyasztás tekintetében tett beismerő vallomást, a kábítószer hatóanyag-tartalmának mértékét, a büntetett előélet nyomatékát.

[9] Összességében indítványozta, hogy az ítéltábla a tényállás és a bünteteskiszabási tényezők korrekcióját követően az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és mindkét vádlottal szemben a középértéket jobban megközelítő tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, ehhez igazítva a velük szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetések mértékét is, míg egyikben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[10] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség az átiratban írtak lényegével egyezően nyilatkozott és indítványát is az ott leírtak szerint adta elő.

[11] Az I. r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a fellebbezését. A hatóságok által a II. r. vádlottnak tulajdonított csomag feltalálása és annak körülményei, valamint a II. r. vádlott kihallgatásánál a nyomozó hatóság által álláspontja szerint elkövetett hibák kapcsán hangsúlyozta korábban is már felvetett aggályait, valamint a védenca oldalán felhozható enyhítő körülményeket hangsúlyozta. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan védencének a kábítószer-kereskedelem büntette vádja alóli felmentését, harmadlagosan enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[12] A II. r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a fellebbezését. Elsőnek a védenca személyi körülményei változására (befejezte a fogtechnikusi tanfolyamot, elhelyezkedett, egyéni vállalkozást indít) hívta fel a bíróság figyelmét. Elsődlegesen továbbra is a hatályon kívül helyezés mellett érvelt a tényállás felderítetlensége, hiányossága és a rendelkezésre álló iratokkal való ellentétessége miatt. Másodlagosan a törvénytelen bizonyítékok kirekesztésével eltérő, csak csekély mennyiségű kábítószer birtoklást megállapító tényállás mellett enyhébb büntetés kiszabását indítványozta. Harmadlagosan, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján változatlanul maradó minősítés esetére a védencének az elkövetés óta bekövetkezett pozitív életvitelére hivatkozva kérte enyhébb büntetés kiszabását.

[13] A nyilvános ülésen Terhelt2 II. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védőjéhez.

[14] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is arra tekintet nélkül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[15] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[16] A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlottak és védőik szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A bíróság betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[17] A büntetőeljárás feladata a terhelttel szemben a büntetőigény szempontjából jelentős tényállás (a releváns tények - valamely, a múltban bekövetkezett cselekedet, magatartás, jelenség, esemény állapot és az ember múltban fennállt, vagy jelenben fennálló tudatállapota - összességének) felderítése, megállapítása és a büntetőjogi főkérdés elbírálása. (BH 1994.171.II.). Büntetőügyben mindez annak a történeti eseménynek a részletes leírását jelenti, amely alapján a büntetőjogi főkérdésről dönten kell, vagyis, hogy a megtörtént esemény bűncselekmény-e és annak elkövetésében a vádiratban vádlottként megnevezett személy mennyiben felelős. A ténykérdések tisztázása bizonyítás útján, bizonyítékok alapján történik. A bizonyítás – mely ténylegesen a büntetőeljárás alanyai által végzett, jogilag szabályozott olyan eljárási cselekmények sorozata, amely a Be.-ben taxatív felsorolt, ám nem minden ügyben egyformán kötelező bizonyítási eszközök, továbbá bizonyítási cselekmények révén a büntetőjogilag releváns, elsősorban múltbéli tények valósághű felderítésére, megismerésére és igazolására irányul - a Be. 163. § (1) bekezdése alapján azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A tények megállapítása a bizonyítás eredményeként történik. A hatályos büntetőeljárási kódex által biztosított szabad bizonyítás elve legfontosabb jellemzője, hogy a törvény értelmében a bizonyítékoknak nincs előre meghatározott bizonyító erejük, a bíróság a beszerzett bizonyítékokat szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg, azaz az előtte levő, konkrét ügy egyedi bizonyítékait – egyenként és összességében – mérlegelve dönti el, hogy melyik bizonyíték „mennyit ér”.

[18] A törvényszék a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, a vádbeli cselekmény kapcsán törvényes, alapos, minden releváns tényre kiterjedő bizonyítást folytatott le.

[19] Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi és okirati bizonyítékokkal, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. A bíróság - ahol ezt szükségesnek mutatkozott -

vizsgálta ezen belül a releváns tényekre vonatkozó bizonyítékok beszerzésének körülményeit és azok törvényességét is, nagyon részletesen számot adva mindezen vizsgálata eredményéről.

[20] Ezeket a bizonyítékokat pedig megfelelően vetette össze a terheltek nyomozati vallomásával illetve a II. r. vádlottnak a bíróság előtt tett, gyanúsítotti kihallgatásának körülményeire is tett nyilatkozataival. Ezeket, illetve a releváns ellentmondásokat hiánytalanul értékelési körébe vonva az összes olyan adattal és körülménnyel foglalkozott, amely az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából az érdemi kérdések körültekintő tisztázásához szükségesnek mutatkozott, mérlegelése a releváns tényállási elemekre vonatkozóan valamennyi bizonyítékot átfogott, azok érdemben sem kifogásolható értékelésével az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[21] A védelem sarkalatos kérdése Terhelt2 II. r. vádlottnak a 2022. február 17. napján 11 óra 25 perckor megkezdett és 11 óra 45 perckor befejeződött folytatólagos kihallgatásának törvényessége a kötelező védelem függvényében, befolyásolta-e a II. r. vádlott cukorbetegsége, ezen belül a 23 értékű vércukorszintje a kihallgathatóságát, valamint az eljárás fő tárgyát képező, átlátszó műanyag zacskóban lévő, a szakértői vizsgálatkor 502, 33 gramm nedves nettó tömegű törtfehér színű por kapcsolata a II. r. vádlott személyével.

[22] Az elsőfokú bíróság pontosan, iratszerűen bemutatta azokat a tényeket, adatokat, melyek annak eldöntéséhez szükségesek, hogy törvényesen került-e sor II.r. vádlott gyanúsítotti kihallgatására 2022. február 17. napján 11 óra 25 perc kezdettel. Így pontosan rögzítette a II. r. vádlott előállításának adatait, azt, hogy mikortól volt őrizetben, mikor került sor a védő kirendelésére, rögzítette a kihallgatás kezdetének időpontját, azt, hogy ekkor pontosan milyen, a kötelező védelmet megalapozó cselekménnyel gyanúsították meg a II. r. vádlottat és azt is, hogy tájékoztatták arról, hogy a védő kirendelése megtörtént, aki nem tud jelen lenni a kihallgatáson. Ezen körülményeket követően, ezeknek ismeretében tett a II. r. vádlott vallomást. Az elsőfokú bíróság ezeket az adatokat összevetette, a Be. vonatkozó törvényhelyeinek pontos ismertetése mellett helyesen állapította meg, hogy a bizonyíték beszerzésére törvényesen került sor. Ezen elsőbírói megállapítással erre tekintettel az ítéltábla egyetértett.

[23] A törvényszék széles körben vizsgálta, hogy a II. r. vádlott cukorbetegsége, különösen a reggel mért 23-as vércukorszint befolyásolta-e vallomásai megtételében. Széles körű bizonyítást folytatott le a vádlott kihallgatásai előtti és közti körülményekre, így ismertetette az orvosi dokumentumokat, tanúként hallgatta ki a II. r. vádlott orvosi vizsgálatát elvégző ügyeletes orvost és azokat a rendőröket, akik a II. r. vádlottal szemben eljárási cselekményeket foganatosítottak, illetve akik a kérdéses napon kapcsolatba kerültek a II. r. vádlottal. Vizsgálta a II. r. vádlottnak a rosszullétével kapcsolatos ellentmondásos nyilatkozatait és azon tényadatokat is, mely szerint a hatóság által ismert volt a II. r. vádlott cukorbetegsége, a magas vércukorszintet megállapító vizsgálat eredménye, tudtak az inzulin beadásáról is. A II. r. vádlott kihallgatásáról felvett jegyzőkönyvek és egyéb irtok - melyek többségét a II. r. vádlott alá is írt - sehol nem tartalmaznak arra utaló adatot, hogy a II. vádlott zavart lett volna, rosszul lett volna vagy panaszkodott volna egészségi állapotának bármilyen zavaró körülményére. Megjegyzendő, hogy a II. r. vádlottat általa hivatkozott állítólagos rosszulléte sem az előállítása során történő elfutásban, sem a további menekülésben nem akadályozta. Különös gondossággal járt el a törvényszék a II. r. vádlott magas vércukorszintje következményeinek vizsgálatakor, mely alapján megállapítható, hogy semmi nem utalt arra,

hogy 2022. február 17. napján a II. r. vádlottat az egyes eljárási cselekmények során tett nyilatkozataiban a magas vércukorszintnek a hatása befolyásolta volna.

[24] Az eljárás során a cím10. szám alatt fellelt csomag, az átlátszó műanyag zacskóban lévő, a szakértői vizsgálatkor 502, 33 gramm nedves nettó tömegű törtfehér színű por feltalálásának körülményeit is körültekintően vizsgálta a törvényszék, különös tekintettel arra, hogy helyszíni szemlét nem foganatosított a nyomozó hatóság. Széleskörű bizonyítás folyt a körben is, kihallgatásra kerültek a csomagot feltaláló rendőrök és mindenki, aki valamilyen kapcsolatba került a csomaggal. Amikor a II. r. vádlott még nem tudta a csomagban lévő kábítószer hatóanyagtartamát, maga is elmondta, hogy előtte I. r. vádlottól vette át azt a csomagot, melyet a rendőrök megtaláltak, ott dobta el, ahol a rendőrök megtalálták, előtte a ruhája alatt rejtgette azt, és úgy tudta, hogy kábítószer, nevezetesen speed van benne. A II. r. vádlott később több ponton módosította ezt a vallomását pl. azzal, hogy más volt a nála lévő csomag mérete, máshol hagyta el, koffeint, potencianövelőt, tejport tartalmazó csomagra hivatkozott, miközben megállapítható volt, hogy nem merült fel az eljárás során sem eltérő méretű, sem eltérő tartalmú, sem eltérő helyen feltalált csomag. A II. r. vádlott bíróság előtti védekezése is zavaros volt, tett ellentmondásos nyilatkozatokat is, visszavonta önmagára is és I. r. vádlottra is terhelő tartalmú vallomását. Mindez azonban nem alapozza meg, hogy az e körben felvett bizonyítás eredménye ellentmondásos.

[25] Az elsőfokú bíróság nem adott helyt a védelem helyszíni tárgyalás tartására és orvosszakértő kirendelésére vonatkozó indítványának. Ezen bizonyítási indítványoknak a másodfokú bíróság sem adott helyet, tekintettel arra, hogy ezen eljárási cselekményekből olyan adat, mely a bizonyítás eredménye szempontjából relevanciával bírt volna, nem volt várható, ahogy erre az I. fokú bíróság is hivatkozott ítéletében.

[26] Mindezek alapján rögzíthető volt, hogy a törvényszék mérlegeléssel megállapított tényállása kellően felderített, iratszerű, nem tartalmaz téves ténybeli következtetéseket abban a részében sem, melyet a védelem vitatott és abban a részében sem, mely a védelem által nem vitatott vádlotti kábítószer fogyasztást megalapozta.

[27] A megállapított tényállás - azzal a kiegészítéssel, hogy az I. r. vádlott [6] bekezdésben írt elítélésére elsőfokon a bíróság 2022. június 22. napján kelt ítéletével került sor a 2020. február 18. napján elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt - azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, mely tényállás - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[28] Az ítéltábla nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség azon, a II. tényállási pontot érintő indítványával, hogy a tényállás [27] bekezdésének 2. mondatát mellőzni szükséges, mivel ez egy másik, jogerősen lezárt büntetőügy tényállási eleme. A törvényszék ítélete a II. tényállási pontjában, a [29] bekezdésben a fent leírt magatartással kapcsolatban történt jogerős elítélésre vonatkozó adatokat tartalmazza, így a [27] bekezdés fellebbviteli főügyészség által mellőzni kért mondata ugyan más bűncselekmény megállapítására alapot

adó tényeket tartalmaz, azonban az esetleges kétszeres elbírálásra alapot adó félreértést nem eredményezhet, a történeti tényállás teljességéhez hozzá tartozik.

[29] Összességében a vádlotti és védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett a tekintetben, hogy az I. r. nem követte el jelentős mennyiségű kábítószerre a kábítószer kereskedelem büntettét, II. r. vádlott pedig nem jelentős mennyiségű kábítószerre követte el a kábítószer-birtoklás bűncselekményét.

[30] A tényállásból helyesen vont következtést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak azzal, hogy Terhelt I. r. vádlott terhére rótt cselekmény törvényhelye helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés.

[31] A Btk. 176. § (1) bekezdésben leírt elkövetési magatartások közül átadásnak az minősül, ha az elkövető a birtokában, illetve rendelkezése alatt tartott kábítószer egy konkrét személy birtokába adja (57/2007. BK vélemény), aki azt saját maga akarja elfogyasztani. A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban, neki adja át a kábítószer, de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Az elkövetőnek erre a szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is lehet következtetni.

[32] Jelen esetben az I. r. vádlott által a II. r. vádlottnak átadott kábítószer mennyiségi mutatói alapján lehetett arra következtetést vonni, hogy II. r. vádlott nem kizárólag saját maga fogyasztására vette át I. r. vádlottól a kábítószer.

[33] A büntetés kiszabása körében irányadó és figyelembe vehető körülményeket a törvényszék maradéktalanul feltárta.

[34] Egyetértett az ítéltábla ugyanakkor a fellebbviteli főügyészszéggel a tekintetben, hogy kábítószer hatóanyag-tartalmának a jelentős mennyiség alsó határához közelítő mértékét nem lehet kifejezetten enyhítő hatásként értékelni, hiszen a Btk. a törvényi büntetési tételkeretet ehhez igazítva rögzítette, az alsó határt majdnem háromszorosan túllépő kábítószer mennyiségre nem állítható, hogy az megközelítő mértékű. Ekként a körülményt az ítéltábla mellőzte az enyhítő körülmények sorából.

[35] A törvényszék a többi feltárt bünteteskiszabási körülmény közül azonban többet nem a súlyuknak megfelelően értékelt. Egyrészt mindkét vádlott esetében kiemelten és eltúlzott mértékben tulajdonított enyhítő nyomatékot az időmúlásnak - ahogy arra a fellebbviteli főügyészszék is helyesen hivatkozott - a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK vélemény szerint az időmúlásnak akkor nagyobb az enyhítő nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt, a vádlottak esetében az elkövetéstől eltelt idő mértéke meg sem közelíti a terhükre rótt jelentős tárgyi súlyú bűncselekmények elévülési idejét. Megállapítható az is, hogy az elsőfokú bíróság mindkét vádlottnál enyhítő körülményként értékelte a fogyasztás tekintetében tett beismerő vallomást, azonban ennek érdemi jelentősége az

egyértelmű mintavételi bizonyítékok mellett nincs, ekként kisebb nyomatékkal vehető csak figyelembe.

[36] A vádlottakkal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabásának igényét megalapozó ügyészi fellebbezés alaposságát a vádlottak büntetett előéletének nagyobb nyomatéka jelenti, tekintettel arra, hogy mindkét vádlott a velük szemben kábítószer-kereskedelem büntette miatt folytatott büntetőeljárás bírósági szakának hatálya alatt állva követte el az újabb, ugyanilyen jellegű, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményét. Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyességgel abban, hogy a vádlottak személyében rejlő társadalmi veszélyességüket jelzi, hogy a korábbi büntetőeljárás sem tartotta őket vissza az újabb bűnelkövetéstől.

[37] Tekintettel arra, hogy a bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához, mindkét vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosította az ítéltábla.

[38] Az I. r. vádlott terhére rótt súlyosabb bűncselekményt 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, az irányadó középérték a főcselekménnyel halmazatban álló 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő vétségre tekintettel 13 év 6 hónap.

[39] A II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, az irányadó középérték 7 év 6 hónap.

[40] Az ítéltábla álláspontja szerint az I. r. vádlott esetében a megemelt tartamú 7 év 6 hónap, a II. r. vádlott esetében pedig a 6 év 6 hónap szabadságvesztés az a főbüntetés, mely az ehhez arányosan igazított és az elsőfokú bíróság által törvényesen megállapított közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel együtt megfelelően biztosítja a büntetési célokat és figyelemmel van a büntetéskiszabási elvekre, az arányos, szükséges és egyben elégséges joghátrány, mely megfelel a cselekmények konkrét tárgyi súlyának és megfelel a büntetéskiszabási gyakorlatnak is.

[41] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, korrekcióra nem szorulnak.

[42] Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta módosult a büntető anyagi jogi norma, erre tekintettel az ítéltábla vizsgálta a Btk. 2. § (2) bekezdés alkalmazásának lehetőségét. Megállapította, hogy az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény alapján a vádlottak cselekménye jelenleg is bűncselekmény és nem bírálendő el enyhébben, ezért helyes az elsőfokú bíróság e körben elfogadott jogi álláspontja.

[43] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2025. április 3. napján kihirdetett 5.B.34/2023/61. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az I. r. vádlott tekintetében a jogszabályhely és a főbüntetés tartama, II. r. vádlott esetében a főbüntetés tartama tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2025. szeptember 30.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2025. április 3. napján kihirdetett 5.B.34/2023/61. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. szeptember 30.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke